

257

U S T A W A

z dnia 15 listopada 1956 r.

o zmianie dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin.

Art. 1. W dekrete z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159), zwanym dalej „dekretem”, wprowadza się następujące miany:

1) w tytule dekretu wyrazy „wojskowych i ich rodzin” zastępuje się wyrazami „wojennych i wojskowych oraz ich rodzin”;

2) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwalidami wojskowymi są osoby, które zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów z powodu stałej lub długotrwałej, całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy, powstałej:

1) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej lub

2) w ciągu trzech miesięcy po zwolnieniu ze służby wojskowej, jeżeli inwalidztwo jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania czynnej służby wojskowej.”

b) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osobom zwolnionym ze służby wojskowej z powodu czasowej niezdolności do tej służby przysługuje zaopatrzenie określone w niniejszym dekrete na czas trwania ich niezdolności do pracy, jeżeli nie mają prawa do zasiłku chorobowego.”

c) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje kolejną numerację 3,

d) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Inwalidą wojennym jest żołnierz, który stał się inwalidą w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojenny.”

3) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustala się trzy grupy inwalidów:

I grupę inwalidów — obejmującą osoby, które z powodu znacznego naruszenia sprawności organizmu mają ograniczoną zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej i potrzebują stałej opieki innej osoby,

II grupę inwalidów — obejmującą osoby, które z powodu znacznego naruszenia sprawności organizmu mają ograniczoną zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej, lecz nie potrzebują stałej opieki innej osoby,

III grupę inwalidów — obejmującą osoby, które wskutek naruszenia sprawności organizmu stały się niezdolne do systematycznej pracy w swoim zawodzie, w zwykłych warunkach istniejących w tym zawodzie, lecz zdolne są do pracy w swoim lub innym zawodzie z obniżeniem

kwalifikacji lub wydajności pracy albo ze zmniejszeniem zakresu wykonywanych czynności lub z koniecznością stworzenia odpowiednich warunków pracy.”

4) w art. 10:

a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się na końcu następujące zdanie: „Uprawniony zachowuje w każdym przypadku prawo do świadczeń pieniężnych określonych w dekrete.”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie zbiegu prawa do zaopatrzeń z dekretu z prawem do renty zagranicznej stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla osoby, która bezpośrednio przed powołaniem do służby wojskowej była pracownikiem, ustala się według zasad określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin na podstawie zarobków osiągniętych przed powołaniem do służby wojskowej.

2. Według tych samych zasad ustala się również podstawę wymiaru renty dla osoby, której zatrudnienie ustało:

1) w okresie trzech miesięcy przed powołaniem do służby wojskowej lub

2) wcześniej, jeżeli w chwili powstania prawa do zaopatrzenia posiada łącznie ze służbą wojskową okres zatrudnienia wymagany do uzyskania renty inwalidzkiej w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

3. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi podstawę wymiaru renty dla osób, które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 i 2, z tym że podstawa wymiaru renty nie może wynosić mniej niż 500 zł, a dla inwalidów wojennych oraz tych inwalidów wojskowych, których inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą wojskową, zaliczonych do I grupy inwalidów, mniej niż 1.200 zł.”

6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Wysokość renty dla inwalidów, których inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą wojskową, wynosi miesięcznie:

Grupa inwalidów	Procent podstawy wymiaru renty		
	do 1200 zł	od nadwyżki ponad 1200 zł do 2000 zł	od nadwyżki ponad 2000 zł
I	100	—	—
II	75	20	15
III	50		

7) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość renty dla inwalidów, których inwalidztwo nie pozostaje w związku ze służbą wojskową, wynosi miesięcznie:

Dla inwalidów		Procent podstawy wymiaru renty		
kategoria zatrudnienia	grupa inwalidów	do 1200 zł	od nadwyżki ponad 1200 zł do 2000 zł	od nadwyżki ponad 2000 zł
I	I	70	20	15
	II	50		
	III	40		
II	I	60	20	15
	II	40		
	III	30		

b) ust. 2 skreśla się,

c) ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 2;

8) po art. 15 dodaje się nowe art. 15a, 15b i 15c w brzmieniu:

„Art. 15a. Renta inwalidzka wraz ze wszystkimi dodatkami z wyjątkiem dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa nie może wynosić:

- 1) więcej niż 1200 zł, a wraz z dodatkiem za odznaczenie orderem (art. 19) — 1500 zł miesięcznie i
- 2) mniej niż renta wraz z dodatkiem dla rencistów nie pracujących ustalona na podstawie art. 81 ust. 2 dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin — jeżeli rencista nie pracuje i poza rentą nie posiada dochodu z innych źródeł i został zaliczony do III lub II grupy inwalidów.

Art. 15b. 1. Inwalidom nie pracującym i nie posiadającym poza rentą dochodu z innych źródeł przysługuje dodatek do renty inwalidzkiej w wysokości:

Grupa inwalidów	i n w a l i d z t w o	
	pozostaje w związku ze służbą wojskową	nie pozostaje w związku ze służbą wojskową
	Procent podstawy wymiaru renty do 120 zł	
I	—	20
II	5	15
III	15	15

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej określa szczegółowo zasady przyznawania dodatków wymienionych w ust. 1.

Art. 15c. Jeżeli rencista zaliczony do III grupy inwalidów, którego inwalidztwo nie pozostaje w związku ze

służbą wojskową (art. 15), posiada również dochód z pracy lub z innych źródeł, przekraczający łącznie z rentą bez dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa podstawę jej wymiaru, wówczas rentę zmniejsza się o kwotę przewyższającą tę podstawę, nie więcej jednak niż o 50%.”;

9) w art. 17 dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister Obrony Narodowej określa rodzaje służby wojskowej, które ze względu na szczególne właściwości lub warunki jej odbywania uzasadniają wymiar renty inwalidzkiej według stawek przewidzianych dla pracowników I kategorii zatrudnienia.

3. Inwalidom, którzy nie spełniają warunków do wymiaru renty w wysokości przewidzianej dla pracowników I kategorii zatrudnienia, wymierza się renty inwalidzkie według stawek ustalonych dla pracowników II kategorii zatrudnienia.”;

10) w art. 18 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Renta łącznie z tym dodatkiem nie może przekraczać kwoty określonej w art. 15a pkt 1.”;

11) w art. 19 dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Z tytułu posiadania orderów przysługuje tylko jeden dodatek.”;

12) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Inwalida ma prawo do dodatku do renty dla dzieci, wnuków i rodzeństwa w wysokości zasiłku rodzinnego, jeżeli na dzieci te nie przysługują dodatki lub zasiłki rodzinne z innego tytułu.”;

13) po art. 27 dodaje się nowy art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Wysokość renty inwalidzkiej dla osób, które spełniają warunki określone w art. 13 ust. 1 lub 2, ulega na ich wniosek ponownemu ustaleniu, jeżeli osoby te po przyznaniu renty inwalidzkiej były zatrudnione w okresie trzyletnim bez przerw w pracy wynoszących łącznie więcej niż sześć miesięcy i przeciętny ich miesięczny zarobek z tego okresu był wyższy niż podstawa wymiaru dotychczasowej renty.

2. Za podstawę ponownego wymiaru renty inwalidzkiej przyjmuje się przeciętny miesięczny zarobek, o którym mowa w ust.1.”;

14) w art. 28:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „osoby te pozostawały na utrzymaniu żołnierza (inwalidy) i”;

b) po ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Renta rodzinna po żołnierzu przysługuje, jeżeli śmierć jego nastąpiła:

- 1) w czasie odbywania czynnej służby wojskowej lub
- 2) w ciągu trzech miesięcy po zwolnieniu ze służby i jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania czynnej służby wojskowej.”;

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 4”;

15) w art. 29:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i 15 ust. 2”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość renty rodzinnej wynosi miesięcznie:

Procent podstawy wymiaru renty		
do 1200 zł	od nadwyżki ponad 1200 zł do 2000 zł	od nadwyżki ponad 2000 zł
30	20	15

c) po ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli śmierć żołnierza lub inwalidy nastąpiła w związku ze służbą wojskową, wysokość renty rodzinnej określonej w ust. 2 podwyższa się o 10% podstawy wymiaru renty.”;

d) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 4,

e) po ust. 4 dodaje się nowe ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:

„5. Jeżeli członek rodziny uprawniony do renty został z powodu inwalidztwa zaliczony do I grupy inwalidów, przypadająca na niego część renty rodzinnej zwiększa się o 100 zł.

6. Jeżeli uprawnionymi do renty rodzinnej są sieroty zupełne, przypadająca na nie część renty rodzinnej zwiększa się o 10% podstawy wymiaru renty.

7. Łączna wysokość renty rodzinnej wraz z wszystkimi dodatkami z wyjątkiem dodatku dla dzieci, wnuków i rodzeństwa nie może przekraczać kwoty 1200 zł, a wraz z dodatkiem za odznaczenie orderem (art. 31) — 1500 zł miesięcznie.”;

16) w art. 30 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli śmierć nastąpiła w ciągu trzech miesięcy po zwolnieniu ze służby wojskowej, związek śmierci ze służbą wojskową ustala komendant wojskowego zakładu leczniczego lub komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia zależnie od tego, czy śmierć nastąpiła w wojskowym zakładzie leczniczym, czy też poza nim.”;

17) w art. 32 skreśla się wyrazy „nie zatrudniony” oraz dodaje się na końcu zdanie: „Prawo to przysługuje również opiekunowi tych dzieci.”;

18) po art. 32 dodaje się nowy art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Do renty rodzinnej przysługuje dodatek w wysokości 15% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł na warunkach określonych w art. 60 ust. 2 dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.”;

19) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Inwalidzi uznani na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r. za inwalidów wojennych zachowują ten charakter.”;

20) w art. 42:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Pracy i Opieki Społecznej może zezwolić na rozpatrzenie na podstawie dekretu wniosków o zaopatrzenie nie zgłoszonych w ustawowym terminie.”;

b) po ust. 4 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister Pracy i Opieki Społecznej może przekazać uprawnienia przewidziane w ust. 4 prezydiom rad narodowych.”;

21) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Inwalidom uprawnionym do renty na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 1954 r., u których ogólna utrata zdolności zarobkowej ustalona została na co najmniej 45%, przyznaje się zamiast tej renty — rentę inwalidzką określoną w dekreście na następujących zasadach:

1) inwalidę zalicza się:

- do I grupy inwalidów, jeżeli inwalidzie przysługuje dodatek na pielęgnację,
- do II grupy inwalidów, jeżeli ogólna utrata zdolności zarobkowej inwalidy określona została w granicach od 80% do 100%,
- do III grupy inwalidów, jeżeli ogólna utrata zdolności zarobkowej inwalidy określona została w granicach od 45% do 79%;

2) zaliczenie do jednej z grup następuje z urzędu.

2. Renty inwalidzkie wypłaca się w wysokości:

- przewidzianej w art. 14, jeżeli inwalidztwo pozostające w związku ze służbą wojskową (art. 16) uzasadnia zaliczenie co najmniej do III grupy inwalidów,
- przewidzianej w art. 15 dla pozostałych inwalidów.

3. Za podstawę wymiaru renty przyjmuje się kwotę 500 zł, a dla inwalidów I grupy — 1.200 zł.

4. Różnicę wynikającą z dokonanej z urzędu zamiany renty inwalidzkiej wypłaca się za czas od dnia 1 grudnia 1956 r.

5. Przez ogólną utratę zdolności zarobkowej i przez utratę zdolności zarobkowej pozostającą w związku ze służbą wojskową rozumie się te utraty zdolności, które ustalone zostały w orzeczeniu na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 1954 r.

6. Inwalidzi zaliczeni do jednej z grup zgodnie z ust. 1 mogą być poddani na ich wniosek lub z urzędu badaniom lekarskim. Badań z urzędu nie przeprowadza się, gdy rencista ukończył — mężczyzna 60 lat, a kobieta 55 lat lub inwalidztwo uznane zostało za trwałe.”;

22) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Wysokość renty inwalidzkiej określona stosownie do art. 43 ulega na wniosek rencisty ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 27a dekretu; w tym przypadku trzyletni okres liczy się najwcześniej od dnia 1 lipca 1954 r.

2. Wysokość renty określonej w art. 43 ulega na wniosek rencisty ustaleniu na zasadach dekretu, jeżeli rencista był po wyzwoleniu zatrudniony co najmniej przez 10 lat i przestał pracować. Podstawę wymiaru renty stanowi w tym przypadku przeciętny miesięczny zarobek faktyczny osiągnięty przez rencistę w ostatnich 12 miesiącach zatrudnienia lub kolejnych 2 latach zatrudnienia dowolnie wybranych przez rencistę z okresu ostatnich 10 lat zatrudnienia.”;

23) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Inwalidom uprawnionym do rent inwalidzkich na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., którzy nie spełniają warunków określonych w art. 43, wypłaca się jednorazową odprawę w wysokości 36-miesięcznej renty, z tym że rencista traci prawo do świadczeń pieniężnych.

2. Inwalidzi, o których mowa w ust. 1, zachowują prawo do dotychczasowych świadczeń w naturze.”;

24) po art. 45 dodaje się nowe art. 45a — 45i w brzmieniu:

„Art. 45a. Do rent inwalidzkich wypłacanych na podstawie art. 43 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rent inwalidzkich, przyznanych na podstawie dekretu, z tym że:

- 1) renty te wraz z wszystkimi dodatkami nie mogą być niższe od sumy rent i dodatków wypłacanych inwalidzie na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r.,
- 2) inwalida zachowuje prawo do świadczeń nie pieniężnych, przysługujących mu ze wszystkich zbiegających się tytułów.

Art. 45b. 1. Renty wdowie wraz z dodatkami i renty rodziców przyznane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r. podwyższa się, jak następuje:

- 1) renty wdowie — do kwoty 110 zł, jeżeli wdowa w dniu 1 grudnia 1956 r. miała ukończonych 55 lat życia lub była inwalidą,
- 2) renty rodziców — dla jednego rodzica do kwoty 110 zł, a dla dwojga rodziców do kwoty 150 zł miesięcznie.

2. Renty wdowie, wypłacane w dniu 1 grudnia 1956 r. na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 1954 r. wdowom wychowującym dzieci w wieku do lat 8, podwyższa się do kwoty 110 zł do czasu ukończenia przez dziecko 8 roku życia, chyba że wdowa ukończyła w tym okresie 55 lat życia lub stała się inwalidą.

3. Wdowom wymienionym w ust. 1 pkt 1 oraz sierotom zupełnym i rodzicom, jeżeli nie pracują i nie posiadają poza rentą dochodu z innych źródeł, przysługuje dodatek do renty do wysokości różnicy między kwotą:

- 1) 180 zł a rentą dla wdowy lub jednego rodzica pozostającego po żołnierzu (inwalidzie),
- 2) 180 zł a rentą i zasiłkami rodzinnymi dla każdej sieroty zupełnej,
- 3) 260 zł a rentą dla dwojga rodziców, jeżeli oboje rodzice spełniają warunki do dodatku.

4. Pobierającym renty wdowom, sierotom lub rodzicom podwyższa się rentę o 100 zł, jeżeli z powodu inwalidztwa zostaną zaliczeni do I grupy inwalidów.

5. W razie zbiegu u jednej osoby prawa do renty określonej w ust. 1 — 4 z rentą lub zaopatrzeniem pobieranym na podstawie innych przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., świadczenia wyższe wypłaca się w pełnej wysokości, a pozostałe w połowie. Dodatek dla nie pracujących i nie posiadających dochodu z innych źródeł wypłacany jest tylko z jednego tytułu. Uprawniony zachowuje prawo do świadczeń w naturze, wynikających ze wszystkich tytułów.

Art. 45c. Rodzicom, którzy w dniu 1 grudnia 1956 r. nie pobierali renty z powodu posiadania środków utrzymania, podejmuje się na ich wniosek wypłatę renty w wysokości przewidzianej w art. 45b ust. 1 i 3, jeżeli spełniają warunki do renty rodzinnej.

Art. 45d. 1. Wdowom i rodzicom uprawnionym do rent na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., którzy nie spełniają warunków określonych w art. 45b ust. 1 i 2, wypłaca się jednorazową odprawę w wysokości 36-miesięcznej renty, z tym że tracą oni prawo do świadczeń pieniężnych.

2. Do osób określonych w ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie art. 45 ust. 2.

Art. 45e. Prawo do zaopatrzenia i odprawy przysługujące na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r. ustaje:

- 1) dla wdowy — w razie zawarcia związku małżeńskiego,
- 2) dla sieroty:
  - a) w razie zawarcia związku małżeńskiego lub
  - b) z dniem ukończenia 16, a w przypadku uczęszczania do szkół — 24 roku życia, chyba że sierota jest inwalidą, a inwalidztwo jej powstało w wieku do lat 16 lub w czasie uczęszczania do szkół w wieku do lat 24.

Art. 45f. Członkowie rodzin, o których mowa w art. 45a — 45d, zachowują dotychczasowe uprawnienia przewidziane w art. 31, 34 i 36 — 38.

Art. 45g. Członkom rodziny po inwalidzie, który miał prawo do zaopatrzenia na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., przysługuje prawo do renty rodzinnej na podstawie dekretu, jeżeli inwalida:

- 1) zmarł po dniu 30 czerwca 1954 r. oraz
- 2) pobierał rentę i miał co najmniej 45% ogólnej utraty zdolności zarobkowej albo zmarł wskutek choroby lub kalectwa pozostających w związku ze służbą wojсковą.

Art. 45h. Rada Ministrów określi szczegółowe warunki uzyskania świadczeń rentowych przez repatriantów oraz przez osoby rehabilitowane.

Art. 45i. Podlegają rozpatrzeniu na podstawie dekretu wnioski osób zwolnionych z więzienia, które wskutek skazania na dodatkową karę pozbawienia praw publicznych i honorowych utraciły prawo do zaopatrzenia na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r.”;

25) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.”;

26) użyte w dekreście określenie „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” zastępuje się określeniem „prezydium właściwej rady narodowej”.

Art. 2. Art. 15c nie stosuje się do rencistów, którzy na podstawie wniosku złożonego przed dniem wejścia w życie ustawy otrzymują rentę w wysokości przewidzianej dla żołnierzy zaliczonych do III grupy inwalidów.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy oraz z przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego

tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

258

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1956 r.

o utracie mocy dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o zmianie imion i nazwisk.

Na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) podaje się do wiadomości, że uchwałą z dnia 19 listopada

1956 r. Sejm nie zatwierdził dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 18, poz. 95), wobec czego dekret ten utracił moc.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie bez załączników 45.— zł, z załącznikami 60.— zł, półrocznie bez załączników 27.— zł, z załącznikami 36.— zł. (W formie załączników opatrzonych odrębną numeracją stron drukowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych).

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1.I) lub na okres półroczny (od 1.I.1 od 1.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacają prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę **na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 2, dz. 5, rozdz. 19.** Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

---

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki”, w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Toruniu i Zamościu

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3